

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202419
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814202419.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: Mesto Prievidza, Námestie slobody č. 14, Prievidza, IČO 318 442, proti odporcovi: TEZAS, spol. s r.o. so sídlom Prievidza, Nábr. Sv. Metoda č. 125/19, IČO 36011185, zast. Mgr. Milan Trylč, PhD, advokát so sídlom Senica, J. Kráľa č. 738/12, IČO 42 287 430, o zaplatenie 22.439.02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy konania a to za súdny poplatok 1.346,- eur a trovy právneho zastúpenia 4791,76 eur, k rukám právneho zástupcu Mgr. Milana Trylča, PhD., advokáta so sídlom Senica, Janka Kráľa č. 738/12, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 7.2.2014 uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie 22.439,02 eur s úrokom z omeškania 5,25% ročne od 4.2.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že odporca vykonával pre navrhovateľa činnosť na úseku verejnoprospešných služieb na základe Komisionárskej zmluvy, ktorej úplné znenie so všetkými dodatkami 1 - 48 upravovalo túto činnosť odporcu. Na uvedený účel bol odporcovi ponechaný majetok mesta na základe nájomnej zmluvy zo dňa 2.1.2002 v znení neskorších doplnkov. Takýmto majetkom bol aj majetok evidovaný ako dopravné prostriedky v hodnote 17.864,96 eur, a samostatné hnuiteľné veci a súbory vecí, a to nosič náradia v sume 4.574,06 eur. Hmotný majetok slúžil odporcovi na výkon činností na úseku prevádzky a údržby miestnych komunikácií, spravovania a údržby zelene a podobne. Podľa nájomnej zmluvy bol odporca povinný z vlastných prostriedkov zabezpečovať zveľaďovanie, údržbu strojného parku a ostatného majetku, ďalej poisťovať prenajatý majetok na vlastné náklady a starať sa o to, aby nevznikla škoda, s prenajatým majetkom nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a neustále ho udržiavať v stave schopnom prevádzky a plnenia funkcií. V dňoch 1.12.2011 do 9.12.2011 bola vykonaná fyzická inventarizácia majetku v prenájme odporcu a bolo zistené, že predmetný majetok odporca zlikvidoval bez jeho vyradenia. Ústredná inventarizačná komisia na svojom zasadnutí dňa 27.2.2012 konštatovala, že vznikol inventarizačný rozdiel - schodok vo výške 22.439,02 eur a uložila spísať záznam o škode a následne škodová komisia konštatovala, že ide o škodu spôsobenú odporcom a navrhla žiadať úhradu škody od odporcu. Odporca bol vyzvaný k náhrade škody listom z 30.1.2014, odporca predmetnú čiastku nezaplatil, preto sa domáha súdnej ochrany.

Súd vo veci vydal najskôr platobný rozkaz sp. zn. 5Ro/34/2014 z 7.3.2014, proti ktorému podal v zákonnej lehote odporca odpor. Poukázal na to, že už v čase vzniku nájomného vzťahu navrhovateľ výslovne trval na tom, aby odporca vzal do nájmu aj hnuiteľné veci, ktoré mali nulovú účtovnú hodnotu a boli nefunkčné a morálne a technicky opotrebované. V súčasnej dobe navrhovateľ vypovedal komisionársku ako i nájomnú zmluvu, odporca sa domáha neplatnosti tejto výpovede,

pričom nie je právoplatne rozhodnuté, či nájomný vzťah riadne skončil alebo trvá. Na výzvu navrhovateľa k zaplateniu škody reagoval odporca listom z 10.2.2014, ktorý k odporu pripojil. Predmetné motorové vozidlá boli nadobudnuté v rokoch 1986 - 1991 a odporcovi boli zverené do nájmu s nulovou hodnotou, mali cenu šrotu, navrhovateľ sa nesprávne domáha náhrady ich obstarávacej hodnoty. Vozidlá skladoval odporca na svoje náklady, v roku 2011 tieto vozidlá zošrotoval a výťažok zo zošrotovania 1066,50 eur poukázal na účet navrhovateľa. Bolo zaužívanou praxou medzi účastníkmi, že opotrebované a nefunkčné veci v nájme sa dali zošrotovať, čo navrhovateľ akceptoval. K uvedenému navrhol vypočítať svedkov G. U. H. a L. W.. Pokiaľ ide o nosič náradia, tento bol nadobudnutý ešte v roku 1990 a bol nepretržite užívaným zariadením. Odporca ho dal na vlastné náklady opraviť, za čo mu vznikol náklad 509.915,- Sk. Túto skutočnosť však následne odporca v konaní poprel. Navrhol preto návrh zamietnuť, konanie o náhradu škody týkajúcej sa nosiča náradia vylúčiť na samostatné konanie a toto prerušiť do skončenia konania o neplatnosť výpovede komisionárskej zmluvy a nájomnej zmluvy. Odporca následne v konaní netrval na rozhodnutí o prerušení konania a ani na vylúčení veci na samostatné konanie. Súd preto o týchto procesných návrhoch ani nerozhodoval.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov G. U. H., U. L., U. Ž., L. W., G. Q. Č., G. U. M., Y. I., G. B. A., G. T. X., listinnými dôkazmi, a to ftc. komisionárskej zmluvy z 1.10.2010, ftc. nájomnej zmluvy z 2.1.2002, ftc. zápisu ÚIK zo dňa 27.2.2012, ftc. zápisu škodovej komisie z 25.1.2013, ftc. žiadosti zo dňa 28.1.2014, písomným odporom z 23.4.2014, listom z 10.2.2014, návrhom na vyradenie prenajatého majetku z 5.1.2012, návrhom na vyradenie prenajatého majetku z 21.12.2011, faktúrou č. 111979 z 8.11.2011, výpisom z účtu odporcu z 21.12.2011, spisom OS Prievidza sp. zn. 8C/175/2013, správou o vykonaní inventarizácie k 31.12.2010 spolu s prílohami, písomným vyjadrením navrhovateľa z 29.9.2014 spolu s prílohami, písomným vyjadrením odporcu z 26.11.2014, písomným vyjadrením navrhovateľa z 5.12.2014 spolu s prílohami, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 1.10.2010 uzavreli účastníci komisionársku zmluvu ako úplné znenie zmluvy v znení doplnkov 1 - 37, predmetom ktorej bola dohoda o zmene rozsahu vzájomných práv a povinností komisionárskej zmluvy zo dňa 31.12.1996, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi, pričom bolo potrebné z dôvodu prehľadnosti zmluvného vzťahu zlúčiť všetky pozmeňujúce doplnky pôvodnej zmluvy a upraviť výšku dohodnutej odplaty. Uzatvorením dohody zaniká záväzok z komisionárskej zmluvy z 31.12.1996. Predmetom zmluvy bol teda záväzok komisionára, t.j. odporcu, zriadiť vo vlastnom mene pre komitenta, t.j. navrhovateľa vykonávanie verejnoprospešných služieb v súlade s § 4 ods. 3 písm. a/, e/, f/, g/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení, a to podľa II. Komisionárskej zmluvy na úseku prevádzky a údržby komunikácií na území mesta, cintorínskych služieb, údržby a tvorby verejnej zelene, spoločných a ostatných obslužných činností vymedzených štatútom a zriaďovacou listinou bývalej príspevkovej organizácie komitenta „Technické a záhradnícke služby“, nakladania s komunálnym odpadom a iné. Doba platnosti zmluvy bola dohodnutá do 31.12.2016.

Dňa 2.1.2002 bola uzavretá medzi účastníkmi nájomná zmluva, ktorá upravovala nanovo práva a povinnosti medzi navrhovateľom ako prenajímateľom a odporcom ako nájomcom, pričom nahrádzala nájomnú zmluvu z 31.12.1996 v znení doplnkov 1 -10. Predmetom nájomnej zmluvy bol nájom hmotného majetku, ktorý slúžil pre výkon činností na určitých úsekoch a ďalej nájom nehnuteľností spolu so zariadením a príslušenstvom. Zoznam hnutel'ného a nehnuteľného majetku tvoril súčasť nájomnej zmluvy. V čl. VI. nájomnej zmluvy boli bližšie upravené práva a povinnosti zmluvných strán. Z nájomnej zmluvy ďalej vyplýva, že majetok, ktorý je predmetom zmluvy bol stranami odovzdaný na základe zápisnice o odovzdaní a prevzatí majetku na základe inventarizácie vykonanej ku dňu 31.12.1996.

Zo zápisu ÚIK k inventarizácii za rok 2012/2 zo dňa 27.2. 2012 vyplýva okrem iného i zistenie, že k 31.12.2011 boli zistené rozdiely na majetku spravovanom spoločnosťou SMPP, s.r.o. ako inventarizačný rozdiel - schodok vo výške 22.439,02 eur a je spôsobený chýbajúcim majetkom, ktorý bol prenajatý spoločnosti TEZAS s.r.o., a to na účte 022 - Samostatné hnutel'né veci a súbory vo výške 4574,06 eur a na účte 023 - Dopravné prostriedky vo výške 17.864,96 eur.

Zo zápisu zo škodovej komisie zo dňa 25.1.2013 vyplýva návrh komisie, aby vzniknutú škodu v sume 22.439,02 eur uhradil nájomca, teda odporca v plnej výške.

Listom z 28.1.2014 vyzýval navrhovateľ odporcu k náhrade škody vo výške 22.439,02 eur do troch dní od doručenia výzvy s poukazom na zistenia inventarizačnej a škodovej komisie.

Z ostatných listinných dôkazov vyplýva, že odporca listom z 21.12.2011 žiadal o vyradenie z majetku Mesta Prievidza majetok, a to motorové vozidlá evidované pod č. 0561 S 706 Bobor F. XX -XX nadobudnuté v roku 1986, pod č. 0629 VAZ 2102 C F. XX -XX nadobudnuté v roku 1989 a S - 1203, F. XX - XX nadobudnuté v roku 1991, pričom hmotný majetok mal byť ešte v roku 2003 vyradený z evidencie motorových vozidiel s tým, že odporca mal niekoľkokrát žiadať o vyradenie a vyjadrenie k nefunkčnému majetku. Uvedené dopravné prostriedky mali byť odpredané do železného šrotu za sumu 1.066,50 eur, ktorá suma bola poukázaná na účet navrhovateľa. Ďalej odporca listom z 5.1.2012 žiadal navrhovateľa o vyradenie z evidencie prenajatého majetku okrem iného i nosič náradia MT 8 -046 s uvedením obstarávacej ceny 137.798,- Sk, oprávok 137.798,- Sk a zostatkovou cenou 0,- Sk /viď návrh na vyradenie č.l. 36 spisu/. Faktúrou č. 111979 zo dňa 8.11.2011 fakturoval odporca ako dodávateľ príjemcovi DASAM - Ing. T. X. Nakladanie s odpadmi so sídlom Srečno za predaj železného šrotu sumu 1.066,50 eur, pričom malo ísť o motorové vozidlá Škoda 1203 F. XX XX, MV Bobor PD XX XX, MV VAZ F. XX XX. Z výpisu z účtu odporcu zo dňa 21.12.2011 vyplýva, že odporca zasielal na účet Mesta Prievidza platbu 1.066,50 eur.

Zo spisu OS Prievidza sp. zn. 8C/175/2013 vyplýva, že odporca vedie konanie voči navrhovateľovi o určenie neplatnosti výpovede komisionárskej zmluvy z dôvodu, že výpovedné dôvody použité odporcom vo výpovedi danej 30.4.2013 neuznáva a komisionársku zmluvu považuje naďalej za platnú. Konanie v uvedenej veci nie je ukončené.

V priebehu konania navrhovateľ zotrval na podanom návrhu, domáha sa náhrady škody, ktorú spôsobil odporca a konanie o určenie neplatnosti výpovede z komisionárskej zmluvy nemá vplyv na daný nárok. Odporca porušil povinnosti z nájomnej zmluvy uvedené v čl. IV bod 2 písm. a/, podľa ktorého je povinný z vlastných prostriedkov zabezpečovať zveľaďovanie, údržbu, opravu a rekonštrukciu, modernizáciu a obnovu prenajatého majetku ako i strojného parku a ostatného majetku pre výkon verejno-prospešných prác. Spoločnosť odporcu bola najskôr príspevkovou organizáciou mesta a následne sa transformovala na súkromnú spoločnosť. Vzťahy medzi odporcom a predchádzajúcimi vedením mesta boli iné ako v súčasnosti, niektoré veci sa riadili zaužívanou praxou a je obtiažne niektoré veci preukazovať a dokladovať. Odporca bol povinný vykonávať ročnú inventarizáciu majetku, ktorej sa zúčastňovali zamestnanci mesta, fyzická inventarizácia sa vykonávala na mieste, spisoval sa zápis a podpisovali ho členovia inventarizačnej komisie. Pred rokom 2011 pri veciach, ktoré sú predmetom konania nikdy nebol zistený schodok. Fyzicky existovali a ich existencia bola potvrdená zápisom, k čomu predložil správu o vykonaní inventarizácie ku dňu 31.12.2010, z ktorého zápisu vyplýva, že majetok zverený spoločnosti TEZAS s.r.o. Prievidza vykazoval prírastky aj úbytky, k úbytkom dochádzalo z titulu zlého technického stavu majetku, morálnej a fyzickej opotrebovanosti a odpredaju nepotrebného majetku, návrhy na vyradenie k 31.12.2010 nie sú. Vyradovanie prebiehalo tak, že návrhy na vyradenie mal podávať odporca, ekonomický odbor mesta ich spracovával a predkladal vyradovacej, resp. škodovej komisii, ktorá rozhodla o týchto návrhoch. Pokiaľ išlo o poškodené a nefunkčné veci, rozhodlo sa ako s nimi naložiť. Odporca podal takýto návrh až dňa 5.1.2012 po vykonaní predmetnej inventarizácie a zistení schodku. Výšku škody navrhovateľ nemal možnosť uplatniť inú ako v sume obstarávacej hodnoty, pretože v čase zistenia schodku pri inventarizácii predmetné veci neexistovali, nie je možné ich znalecky oceniť ani zistiť iným spôsobom ich cenu. Navrhovateľ poprel tvrdenie, že odporca mal už v roku 2003 požadovať vyradenie motorových vozidiel. Navrhovateľ nesúhlasil s tým, že aktívne legitimovaným na náhradu škody by mala byť spoločnosť Správa majetku mesta Prievidza s.r.o., pretože vzťah z komisionárskej a nájomnej zmluvy je vzťah medzi účastníkmi konania. Neuznal námietku premlčania, pretože premlčaciu dobu treba odvíjať od zápisnice škodovej komisie zo dňa 25.1.2013, ktorá posúdila schodok ako škodu. Ohľadom nosiča náradia navrhovateľ v priebehu konania tvrdil, že mu nebol odovzdaný, bol zošrotovaný. K uvedenému na podporu svojho tvrdenia predložil návrh na vyradenie z evidencie prenajatého majetku z 4.1.2012, ktorý návrh podal odporca a týka sa nosiča náradia, v ktorom odporca uvádza, že žiada vyradenie z evidencie a žiada o jeho odkúpenie za 500,- eur vrátane DPH. Následne doplnil právnu argumentáciu tak, že vzťah z komisionárskej zmluvy je vzťahom podľa § 577 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, teda ide o vzťah dvoch subjektov podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, z ktorého vzťahu vyplývajú pre odporcu dojednané zmluvné povinnosti. Zodpovednosť odporcu za škodu na jemu zverenom

majetku vznikla v dôsledku svojvoľného zlikvidovania hnuiteľných vecí „zošrotovaním“ bez vedomia a súhlasu navrhovateľa pokiaľ ide o tri dopravné prostriedky a v dôsledku iného konania pokiaľ ide o samostatnú hnuiteľnú vec nosič náradia. Svoj nárok kvalifikuje teda navrhovateľ ako nárok na náhradu škody podľa § 373 Obchodného zákonníka, ide o objektívnu zodpovednosť za porušenie povinností z obchodného záväzkového vzťahu, kde sa nevyžaduje zavinenie. Navrhovateľ uplatnil nárok vo všeobecnej premlčacej dobe podľa § 387 v spojitosti s § 398 Obchodného zákonníka, teda včas. Pokiaľ ide o výšku škody tak vychádza zo zápisu o vykonaní inventarizácie s uvedeným rozdielom 22 439,02 eur, ktorý je potvrdený aj podpisom konateľa spoločnosti odporcu G. U. H.. Neuznáva ďalej ani námietku odporcu o nefunkčnosti a zlom technickom stave a morálnom a fyzickom opotrebovaní, pretože podľa výsledkov inventarizácie v predchádzajúcich rokoch bol majetok vedený v riadnej evidencii, pričom neboli uvádzané žiadne rozdiely, poznámky o zlom technickom stave, ani návrhy na vyradenie, preto navrhovateľ trvá na náhrade skutočnej škody. K uvedenému predložil ftc. inventarizácie príspevkovej organizácie Technické a záhradnícke služby mesta Prievidza k 31.12. 1996 - inventúrne súpisy č. 022, 023, zápisnice zo zasadnutia komisie z 24.1. 1997. K zániku mestskej príspevkovej organizácie predložil navrhovateľ výpis z mestského zastupiteľstva č. 220/96, z ktorého sa konštatuje schválenie zániku mestskej príspevkovej organizácie Tezas v Prievidzi dňom 31.12. 1996 s tým, že jej právnym nástupcom je od 1.1. 1997 ako víťaz verejnej súťaže TEZAS spol. s.o. Prievidza v určených oblastiach činností. Navrhovateľ - Mesto Prievidza podľa zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve následne majetok v čase nadobudnutia v súvislosti so zánikom mestskej príspevkovej organizácie TEZAS Prievidza ocenil a zaradil do evidencie, do účtovníctva vo výške obstarávacej ceny. V tejto cene sa eviduje až do vyradenia. Povinnosť odpisovania majetku vznikla pre obce až od 1.1. 2004, majetok je odpisovaný nepriamo len prostredníctvom účtovných odpisov, čo nemá vplyv na reálnu hodnotu, resp. cenu majetku. Následne bol potom majetok odovzdaný odporcovi do užívania komisionárskou zmluvou z 31.12. 1996 a nájomnou zmluvou z 31.12. 1996.

Odporca v priebehu konania namietal aktívnu legitímáciu navrhovateľa, pretože záväzky z nájomnej zmluvy boli prevzaté spoločnosťou Správa majetku mesta Prievidza s.r.o, čím bol právny vzťah založený medzi odporcom a touto spoločnosťou, ktorá by si mohla uplatňovať prípadnú náhradu škody /viď i písomné vyjadrenie z 26.11.2014/. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený nájomnou zmluvou je občianskoprávnym vzťahom, pričom vzniesol námietku premlčania, pretože navrhovateľ sa o potrebe zošrotovania hnuiteľných vecí dozvedel už začiatkom januára 2011, najneskôr kedy sa navrhovateľ o tom dozvedel je dátum 21.12.2011, kedy bola na jeho účet poukázaná čiastka 1066,50 eur za zošrotovanie vecí, preto subjektívna premlčacia doba začala plynúť 21.12.2011 a uplynula 21.12.2013, návrh bol podaný 7.2.2014, preto je nárok navrhovateľa premlčaný /viď i písomné vyjadrenie z 26.11.2014/. Namietal ďalej, že navrhovateľ nepreukázal porušenie povinností na strane odporcu, namietal výšku škody, ktorá je nesprávne uplatňovaná v obstarávacej cene. K samotným dopravným prostriedkom štatutárny zástupca odporcu uviedol, že boli nepoužiteľné, boli to šroty, ktoré stáli na dvore, takejto techniky mali oveľa viacej. Keď sa preberala spoločnosť v deväťdesiatych rokoch po transformácii spoločnosti na odporcu, dostali podmienku, že musia prevziať celú techniku, teda aj nepojazdné autá. Prax bola zaužívaná tak, že komisia, ktorá prišla z mesta fyzicky obzrela veci, niektoré boli nachystané na vyradenie aj 5 - 6 rokov a vždy došlo k dohode o vyradení, v priebehu roka sa zošrotovalo a ku koncu roka došlo písomne k vyradeniu. Takto postupovali aj ohľadom troch dopravných prostriedkov, problém vznikol v tom, že sa zmenilo vedenie mesta, prišli noví referenti. Nosič náradia pravdepodobne zošrotovaný nebol, bol pravdepodobne odovzdaný v roku 2013 pri odovzdaní ostatného majetku. Navrhovateľ sa má preto správne domáhať vydania veci a nie náhrady škody. Doklad o odovzdaní nosiča navrhovateľovi však k dispozícii nemá, s určitosťou však zošrotovaný nebol.

Svedok Ing. U. H., bývalý konateľ odporcu, bývalý zamestnanec odporcu, uviedol, že do konca roku 2013 bol konateľom odporcu, každoročne bola vykonávaná inventarizácia zvereného majetku. V roku 1997 preberali aj taký hnuiteľný majetok, ktorý bol už neupotrebitelný, pretože mesto na tom trvalo. Išlo napr. o smetiarske vozidlá, stroje na údržbu komunikácii, ktoré boli nefunkčné, napr. kosačky. Boli zriadené inventarizačné skupiny pre strediská, prebehla fyzická inventarizácia, urobil sa písomný zápis. Týchto inventarizácii sa mesto nezúčastňovalo do roku 2011. Zmena prišla nástupom novej primátorky, kedy sa zúčastňovali inventarizácie aj zástupcovia mesta. Výstupom inventarizácie bol návrh na vyradenie hmotného majetku, postupovalo sa rôzne podľa toho, či sa mala vec ešte opraviť, alebo išlo o vyradenie za šrotovú cenu, cenu za šrot potom zaslali mestu. Mesto bolo vždy upozornené na to, že sa ide niečo vyradiť. Až v roku 2011 chcelo mesto prvýkrát vedieť, čo sa vlastne vyraduje,

dovtedy na vyradenie konkrétnej veci nebol potrebný žiadny osobitný súhlas v akejkoľvek forme od mesta. Uvedené sa akceptovalo aj zo strany mesta. Väčšie vyradovanie prebehlo v roku 2009 - 2010, pretože v priestoroch odporcu pochybovalo miesto z dôvodu, že sa tam uskladňoval takýto nefunkčný majetok. Svedok si pamätal i na predmetné tri dopravné prostriedky, ktoré v čase keď ich prebrali od mesta boli v nepoužiteľnom stave ani na náhradné diely. Boli nefunkčné, nedalo sa na nich jazdiť, nemali ani dokumentáciu a ani platné technické preukazy, boli to vyradené vozidlá aj z evidencie na dopravnom inšpektoráte. K nosiču náradia sa svedok vyjadriť nevedel. Určite však nedošlo k vyradeniu stroja, ktorý by sa dal ešte nejakým spôsobom zúžitkovať. Svedok zvýraznil, že povinnosťou odporcu bolo predovšetkým starať sa o zverený majetok, ktorý bol funkčný, vykonávať opravy, poisťovať a podobne. Predmetné veci boli však nefunkčné. Svedok vylúčil, že by predmetný nosič náradia bol odporcom zhodnocovaný, ak bol nefunkčný a vyradený z používania.

Svedok U. L., zamestnanec odporcu od roku 1997 doteraz, uviedol, že spoločnosť prebrala vozidlá v stave používanom, niektoré boli čiastočne znehodnotené, do niektorých sa muselo investovať. Pokiaľ ide o vozidlo S 1203, išlo o starý vrak, nepojazdný, vozidlo malo len šrotovnú hodnotu už v čase keď sa preberalo. Aj vozidlo S 706 Bobor bolo prevzaté ako nepojazdné, autá boli odstavené vonku vo dvoje, boli nefunkčné a nepoužívali sa. Vozidlo VAZ 2102C bolo v najhoršom stave, bolo nepojazdné, „vykvitnuté“, prehnuté. Vozidlá nikdy neboli v obehu, nepoužívali sa. Nemalo ekonomický význam do nich investovať. Svedok si nepamätá na nosič náradia. Inventarizácia sa vykonávala v rámci objektu tak, že si sami spisovali dokumentáciu, chodil fyzicky s komisiou a pomáhal určovať, čo sa má zidentifikovať. Inventarizácie sa konali každý rok. Zástupcovia mesta sa zúčastňovali inventarizácie až v roku 2011 po zmene primátora. Keď bola vec určená na vyradenie, potom nasledovalo zošrotovanie.

Svedok U. Ž., výkonný riaditeľ odporcu, uviedol, že určitá časť vecí prevzatá od mesta sa nevyužívala, bola len v majetkovom stave, pri poslednej inventarizácii s mestom bolo veľa vecí, ktoré boli nepoužiteľné, boli to len vraky. Predmetné vozidlá si pamätá, boli to vraky, boli nepoužiteľné, nevie či mali vôbec kolesá. Autá sa vôbec nevyužívali, neboli ani na súčiastky, mali len šrotovnú hodnotu. K nosiču náradia sa svedok nevedel vyjadriť, nepamätá si uvedené. K inventarizácii sa vyjadril tak, že dostali súpis vecí po strediskách z učárne, tieto veci fyzicky prešli a odsúhlasili, a to on a mechanik z dielne. Ak bola vec nepoužiteľná a nebolo možné ju opraviť, ekonómke dali návrh na vyradenie, ona to postupovala mestu. Ohľadom predmetných vecí určite bol podaný návrh na vyradenie, pretože je bezdôvodné mať v stave veci, ktoré sú nepoužiteľné, návrh na vyradenie posúval ekonómke. Pri inventarizácii sa zástupcovia mesta nezúčastňovali, prvá inventarizácia s nimi prebehla až v roku 2011, prišli ženy a nemali ani „šajnu“ čo pozerali. Keď aj bol podaný návrh na vyradenie vecí bol problém dostať od mesta odozvu, po zmene vedenia sa vyradili nejaké veci. Predmetné vozidlá nemali ani evidenčné karty, nemali ani dokumentáciu, boli vyradené na inšpektoráte.

Svedkyňa L. W., ekonómka odporcu, potvrdila, že inventarizácie sa robili každý rok k 30.11. alebo k 31.12., vytlačili sa súpisy hmotného majetku, dali sa predsedov komisie podľa stredísk. Komisia skontrolovala veci, odsúhlasil sa majetok, podpísali sa inventúry, keď boli veci poškodené dal sa návrh na vyradenie. Nikto z mesta za rok y 2009 -2010 nebol prítomný na inventúre. Keď sa návrh na vyradenie aj dal mestu, toto sa k nemu nevyjadriilo, boli situácie, že mesto neodpovedalo. Následne sa vec dala zošrotovať a peniaze sa poslali mestu. Predmetné vozidlá svedkyňa poznala, stáli na dvore, boli znehodnotené, nemali ani kolesá, šrotovala ich firma DASAM zo Žiliny. Návrh na vyradenie vozidiel sa podal v roku 2011, nebol čas podať návrh na vyradenie hneď po zošrotovaní. K namietanej faktúre zo dňa 8.11.2011 za predaj železného šrotu svedkyňa uviedla, že táto faktúra je správna. Zákon o DPH určuje odvieť daň až konečnému spotrebiteľovi, ten čo vykupuje šrot, preto je bez dane. V sprievodnom liste, ktorým posielala faktúru mestu /č.l. 186 spisu, list z 21.12.2011/ sa svedkyňa pomýlila, keď uviedla názov veci ako suma za zhorené kontajnery, v skutočnosti išlo o predmetný železný šrot.

Svedkyňa G. Q. Č., zamestnankyňa Mesta Prievidza ako vedúca majetkového oddelenia uviedla, že do roku 2006 sa inventarizácie zvereného majetku TEZAS-u vykonávala tak, že spoločnosti odporcu išiel list z mesta so žiadosťou o vykonanie inventarizácie, k čomu predložila napríklad list z 4.11.2005, príkazný list primátora č. 13/2005 k vykonaniu inventarizácie. Každá účtovná jednotka vykonala inventarizáciu a predkladala správu k 31.12. Vyradenie sa robilo na základe písomnej žiadosti účtovnej jednotky, ktorá mala v správe takýto majetok, následne sa uvedená vec obhliadla k čomu svedkyňa predložila napríklad zápis vyradovacej a oceňovacej komisie z 3.11.2006. Následne

sa zabezpečila fyzická likvidácia takéhoto majetku a prebehla úprava stavu majetku aj doplnkami k zmluvám, napríklad doplnkom č. 3 a 6 k nájomnej zmluve /č.l. 247 a nasl. spisu/. Následne po tom, čo prešla správa majetku mesta pod spoločnosť Správa majetku mesta Prievidza, takýto príkazný list bol doručovaný tejto spoločnosti a samotný vyraďovací akt bol už v ich kompetencii. Inventarizácie v roku 2011 sa svedkyňa nezúčastnila, potvrdila však, že všetky posudzované veci škodovou komisiou zo dňa 25.1. 2013 boli posudzované ako stratené, boli účtovne odpísané, mali nulovú účtovnú hodnotu. Ako škodová komisia mali možnosť napríklad vypočítať zamestnancov TEZAS-u v akom technickom stave boli predmetné motorové vozidlá, ako boli opotrebované, avšak k tomu komisia nepristúpila.

K svedeckej výpovedi G.. Q. Č. odporca poukázal na to, že kúpnu zmluvou z roku 1998, ktorú pripojil do spisu, odkúpil všetky hnuiteľné veci, ktoré boli v tom čase pojazdné a funkčné. Predmetom zmluvy neboli veci, ktoré sú predmetom konania práve z dôvodu, že boli nefunkčné a nepojazdné /viď dodatok č. 2 ku kúpnej zmluve, znalecký posudok č. 8/98 Ing. U. O. k technickej a ekonomickej hodnote vozidlového a mechanizačného parku firmy Tezas s.r.o. Prievidza č.l. 213 a nasl. spisu/. Samotné vyraďovanie prebehlo tak, že odporca podal návrh na vyradenie a v tomto smere sa svedkyňa vyjadrila, že vyradenie prebehlo pred uzavretím každého kalendárneho roka, avšak len písomne, nikdy sa nešla preverovať vec na mieste. Zaužívaná dohoda bola taká, že TEZAS s.r.o. prevzal všetky hnuiteľné veci, ktoré boli funkčné a pojazdné na základe kúpnej zmluvy, navyše musel prevziať aj ostatný majetok, ktorý bol neupotrebitelný a dohoda s mestom bola, že tento sa postupne bude odpisovať, čo sa aj začalo robiť v rokoch 2005 - 2006 práve z dôvodu, že odporca nemal kapacitné priestory na držanie takýchto vecí.

Svedkyňa G. U. M., zamestnankyňa Správy majetku mesta Prievidza, s.r.o., uviedla, že inventarizácie sa robili každý rok ku koncu roka, písomne požiadali odporcu o vykonanie inventarizácie, na základe listu sa vykonávala inventarizácia. V priebehu roka pokiaľ malo dôjsť k vyradeniu, odporca poslal žiadosť, táto sa pripravila a spracovala, podklady sa postupovali mestu, keď prebehlo schválenie vyradenia, tak prišlo k fyzickej likvidácii a došlo k vypracovaniu dodatku k nájomnej zmluve. Do roku 2011 svedkyňa nebola pri inventarizácii, ani pri ohliadke, do tohto roku sa za Správu majetku mesta Prievidza fyzicky nikto nezúčastňoval inventarizácie.

Svedkyňa Y. I., bývalá zamestnankyňa odporcu uviedla, že v roku 1998 došlo k odkúpeniu strojov a zariadení, ktoré boli pojazdné a užívania schopné. Predmetné nákladné motorové vozidlá boli staré, nepoužívateľné, vybrakované, tieto museli prebrať a postupne sa vyradovať. Pri inventarizácii vysvetľovali komisii, že dali autá zošrotovať a peniaze boli mestu poukázané. Nosič náradia bol evidovaný na prevádzke zelene, boli tam rôzne staré kosačky, ktoré aj odovzdali.

Svedkyňa Ing. B. A., bývalá zamestnankyňa mesta ako odborný referent evidencie majetku mesta uviedla, že po prechode majetku na spoločnosť odporcu sa majetok prevzal len dokladovo, k fyzickému prevzatíu majetku nedošlo, keďže išlo o totožnú osobu. Vyraďovanie majetku prebehlo tak, že správca majetku keď zistil, že majetok je nepoužiteľný, poslal vlastníkovu - Mestu Prievidza žiadosť o vyradenie majetku, mesto malo vyraďovaciu a oceňovaciu komisia, ktorá sa vyradením zaoberala, obzrela si majetok, spracoval sa zápis a ak bola vec vhodná na vyradenie, dal sa majetok vyradiť. Zápis k vyradeniu ešte podpisoval primátor mesta. Ak odporca vyradil vozidlá z evidencie, mal požiadať o vyradenie zo stavu.

Svedok Ing. T. X., potvrdil, že približne pred tromi rokmi mu bolo sprostredkované zošrotovanie techniky vo firme Tezas s.r.o. Svedok podniká pod obchodným menom DASAM - Ing. T. X., nakladanie s odpadmi a vykonáva aj fyzickú likvidáciu šrotu. Išlo o staré nefunkčné vyradené autá, osobné aj nákladné. Dohodli si podmienky odberu a cenu za kilogram, tieto autá aj videl. Peniaze vyplatil v pokladni firmy a tovar odobral. Stroje boli akurát vhodné na likvidáciu, vozidlá boli odhlásené z evidencie. Mohlo ísť o vozidlá, ktoré sú označené vo faktúre zo dňa 8.11. 2011, ktorá bola svedkovi poskytnutá. Pamätá si, že táto faktúra mu bola vystavená, kúpnu cenu vyplácal po dohode v hotovosti, faktúru má s určitou záučetnosťou v jeho účtovnej evidencii. Skutočná hodnota týchto vozidiel bola hodnota šrotu, dohodli sa na jednotkovej cene 0,10 eur za 1kg, čo bola dobrá cena, vychádzalo sa z váhy vozidla.

Po vykonanom dokazovaní navrhovateľ zhrnul skutkový a právny stav veci tak, že odporca sa nedokázal vyvinúť zo svojej zodpovednosti z titulu plnenia si povinností z obchodného záväzkového

vzťahu z komisionárskej zmluvy pri nakladaní s majetkom mesta, najmä povinnosti starať sa o zverený majetok a nakladať s ním so starostlivosťou riadneho hospodára a podobne. Svedecké výpovede navrhnuté odporcom považuje za neobjektívne, jednostranné a účelové, protirečili listinným dôkazom. Odporca ak vyradil vozidlá v roku 2003 z evidencie motorových vozidiel do roku 2011 neobdržal postup ohľadom ich vyradenia z majetku a až po vykonanej inventarizácii požiadal o vyradenie. Nosič náradia nebol dodnes navrhovateľovi odovzdaný a nijako nahradená jeho hodnota. Skutočnú cenu predmetných vecí nemá navrhovateľ ako určiť, preto uplatňuje škodu v rozsahu ich obstarávacej hodnoty.

Odporca záverom navrhol návrh zamietnuť. Navrhovateľ nepreukázal porušenie povinností odporcu, veci neboli odporcom prevzaté vo funkčnom stave, svedkami bolo potvrdené, že už v čase ich prevzatia boli nefunkčné. Výklad nájomnej zmluvy, že odporca ako nájomca je povinný aj nefunkčný a nespôsobilý predmet nájmu zveľaďovať je odmietaný priamo zákonom. Do roku 1997 boli veci v správe mesta a to jeho príspevkovej organizácie, do správy odporcu sa dostali v roku 1997 a odporca bol povinný prevziať všetky veci a aj tie, ktoré boli nepoužiteľné a nespôsobilé, čo potvrdili svedkovia. Skutočnosť, že vozidlá boli nepoužiteľné, vyplýva aj z toho, že všetky funkčné veci a vozidlá odporca od navrhovateľa odkúpil a nefunkčné zostali už len na odpis. Navrhovateľ nepreukázal žiadnym dôkazom a nenavrhol vykonať žiadny dôkaz ohľadom výšky škody. Predmety, ktoré sú predmetom konania nemali vyššiu ako hodnotu šrotovnú, ktorá bola navrhovateľovi vyplatená.

Podľa § 261 odst. 2 Obchodného zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia komisionárskej zmluvy touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi štátom, samosprávnou územnou jednotkou alebo právnickou osobou zriadenou zákonom ako verejnoprávna inštitúcia, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Na tento účel sa za štát považujú aj štátne organizácie, ktoré nie sú podnikateľmi, pri uzavieraní zmlúv, z ktorých obsahu vyplýva, že ich obsahom je uspokojovanie verejných potrieb.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 379 Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci po vykonanom dokazovaní, zhodnotiac výsledky dokazovania vo vzájomnej súvislosti s použitím citovaných ustanovení zákona, súd považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody voči odporcovi, ktorej sa mal odporca dopustiť porušením zmluvných povinností vyplývajúcich z komisionárskej zmluvy uzavretej ako úplné znenie ku dňu 1.10.2010 a súčasne z nájomnej zmluvy uzavretej v znení ku dňu 2.1.2002, pričom i pred týmto časom existoval medzi účastníkmi obdobný právny vzťah. V prvom rade sa súd zaoberá aktívnou legitimáciou navrhovateľa v konaní, keďže táto bola odporcom opakovane v konaní namietaná s tým, že právo na náhradu škody za daných okolností nemôže patriť navrhovateľovi, ale Správe majetku mesta Prievidza s.r.o. ako osobe správcu mestského majetku. Súd sa s uvedením tvrdením nestotožňuje a za osobu oprávnenú uplatňovať prípadný nárok na náhradu škody na sporných veciach považuje navrhovateľa, teda Mesto Prievidza. Je nepochybné, že sporné veci, a to dopravné prostriedky - S 1203 PD XX - XX, inv.číslo 30662, S 706 Bobor, PD XX XX, inv.číslo 10556, VAZ 2102C PD XX XX inv.číslo 30639 a samostatná huteľná vec nosič náradia inv.číslo 0651 vlastnícky patrili Mestu Prievidza, mesto ich nadobudlo a

evidovalo vo svojom majetku v čase odovzdania vecí do správy najskôr svojej správcovskej spoločnosti a následne od 1.1.1997 do nájmu spoločnosti odporcu. Pokiaľ mala vzniknúť škoda na týchto veciach, došlo by k škode na majetku navrhovateľa a nie inej osoby. Uvedenými vecami mal odporca vykonávať činnosť pre navrhovateľa na základe komisionárskej zmluvy a súčasne nájomnej zmluvy, pričom obe zmluvy boli uzatvorené s Mestom Prievidza. Pokiaľ následne v priebehu tohto zmluvného vzťahu bola vytvorená spoločnosť Správa majetku mesta Prievidza s.r.o. Prievidza počnúc 6.12.2005, nešlo o zmenu vlastníctva k uvedeným veciam, i keď do nájomného vzťahu bola osoba správcu vstúpiť. V zmysle uvedeného je potom aktívna legitímácia navrhovateľa v spore daná. Ďalej bolo potrebné zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania odporcom a ustáliť, či prípadné právo na náhradu škody je premlčané alebo nie tak, aby súd mohol následne postupovať vo veci efektívne. Podľa názoru súdu právo navrhovateľa na prípadnú náhradu škody premlčané nie je. V danej veci ide o obchodnoprávny vzťah v zmysle § 261 odst. 2 Obchodného zákonníka, pretože navrhovateľ v zmluvnom vzťahu vystupuje ako osoba územnej samosprávy pri výkone vecí a potrieb vo verejnom záujme a na druhej strane pôsobí obchodná spoločnosť odporcu ako podnikateľ. Pokiaľ mal odporca ako komisionár vykonávanie verejnoprospešných služieb v zmysle § 4 odst. 3 písm. a,e,f,g, zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, na tento účel mu boli dané do nájmu okrem iného i sporné hnutelné veci, nemôže byť pochybností o tom, že daný vzťah z náhrady škody z porušenia zmluvných povinností z komisionárskej, resp. nájomnej zmluvy, je vzťahom, ktorý v čase jeho vzniku spadá pod definíciu vzťahov v oblasti zabezpečenia verejných potrieb /napríklad zabezpečenie údržby a správy miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce, zabezpečenie verejnoprospešných služieb, najmä nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom, udržiavanie čistoty v obci, správu a údržbu verejnej zelene a verejného osvetlenia, zásobovanie vodou, odvádzanie odpadových vôd, nakladanie s odpadovými vodami zo žump a miestnu verejnú dopravu a podobne/. Keďže ide o vzťah spadajúci pod právnu úpravu Obchodného zákonníka, je potom potrebné pre posúdenie premlčania práva z takéhoto vzťahu, a to i pre prípad porušenia záväzkového vzťahu použiť Obchodný zákonník, ktorý v zmysle § 397 a § 398 Obchodného zákonníka ustanovuje štvorročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť odvtedy, keď sa poškodený mohol dozvedieť alebo dozvedel o škode a kto je povinný na jej náhradu. V danej veci sa navrhovateľ prvýkrát mohol objektívne dozvedieť o škode a jej výške pri vykonaní inventarizácie v čase od 10.11.2011 do 5.1.2012, kedy na majetku spravovanom spoločnosťou odporcu bol zistený schodok v žalovanej výške. Navrhovateľ podal návrh na súd 7.2.2014, preto je zrejmé, že nárok uplatnil včas. Súd sa nestotožňuje s právnou argumentáciou premlčania, ktorú uvádzal odporca, t.j., že na premlčanie práva z náhrady škody sa vzťahuje Občiansky zákonník a v rámci neho dvojročná subjektívna premlčacia doba. Súd postupom podľa § 100 odst. 1 O.s.p. k uvedenému vyslovil aj právny názor v snahe usmerniť účastníkov konania v ich dôkaznej povinnosti.

Pokiaľ ide o predpoklady zodpovednosti za škodu v zmysle § 373 Obchodného zákonníka, súd udáva, že ide o zodpovednosť objektívnu, ktorá pre vznik nevyžaduje zavinenie. Predpokladom pre vznik zodpovednosti je porušenie povinností zo záväzku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinností. Existenciu týchto predpokladov musí preukázať poškodený. Pre vznik zodpovednosti sa preto vyžaduje porušenie povinností z obchodného záväzkového vzťahu, alebo inej právnej povinnosti podľa Obchodného zákonníka, škodou sa rozumie skutočná škoda ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodnou udalosťou a je daná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Nie každé porušenie povinností zo záväzku spôsobí škodu. V danej veci tvrdil navrhovateľ, že odporca porušil povinnosť z komisionárskej zmluvy v čl. V.bod 2 písm. c/, a to povinnosť starať sa o zverený majetok so starostlivosťou riadneho hospodára, ďalej povinnosť upravenú v bode 2 písm. g/, a to povinnosť poistiť zverený majetok, ako aj výkon činností podľa zmluvy na vlastné náklady, ďalej povinnosť upravenú v bode 2 písm. h/, a to povinnosť viesť evidenciu hnutelného majetku a vykonávať jeho inventarizáciu, spracovávať pasportizáciu zvereného majetku a viesť evidencie aktuálneho stavu pasportizácie zvereného majetku, v bode 2 písm. k a l / povinnosť zabezpečovať zveľaďovanie, opravy, údržbu a rekonštrukciu zvereného majetku, ako aj jeho obnovu a modernizáciu vo finančných objemoch podľa zmluvy, ďalej modernizáciu, rekonštrukciu a opravy investičného charakteru môže len so súhlasom komitenta. Ďalej poukázal na povinnosť z Komisionárskej zmluvy upravenú v čl. III. Odplata a platobné podmienky bode 2. spravovať zverený majetok, jeho údržbu a rekonštrukciu a jeho udržiavanie v prevádzkyschopnom stave, mesačne evidovať prírastky a úbytky zvereného

majetku, kontrolovať technický stav majetku a čistoty verejných priestranstiev, navrhovanie potreby opráv a úprav zvereneného majetku v rámci ročného plánu údržby, opráv, prevádzky a podobne, vedenie fyzickej a účtovnej evidencie zvereneného majetku, vrátane ročnej inventarizácie podľa pokynov komitenta, uplatňovanie nárokov na náhradu škody, resp. odstraňovanie zavinených poškodení zvereneného majetku. Navrhovateľ poukázal aj na nájomnú zmluvu, podľa ktorej odporca porušil povinnosť upravenú v bode čl. VI.bod 2 písm. a/, a to povinnosť z vlastných prostriedkov zabezpečovať zveľaďovanie, údržbu, opravu, rekonštrukcie, modernizáciu a obnovu prenajatého majetku, ako aj obnovu, modernizáciu a rozšírenie strojného parku a ostatného majetku, ďalej povinnosť upravenú v bode VI.bod 2 písm. c/ zabezpečiť bezpečnú prevádzku prenajatých zariadení, v bode 2 písm. d/ poisťovať prenajatý majetok na vlastné náklady, v bode 2 písm. e/ s prenajatým majetkom nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a neustále ho udržiavať v stave schopnom prevádzky a plnenia funkcií, v bode 2 písm. j/ vykonávať a viesť inventarizáciu prenajatého majetku a správu o inventarizácii za príslušný rok predkladať prenajímateľovi jedenkrát ročne, vždy do 15.3. nasledujúceho roka.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania s ohľadom na predmet sporu, keď navrhovateľ svoj nárok odvíjal od tvrdenia, že škoda na jeho majetku vznikla svojvoľným zlikvidovaním hnuiteľných vecí „zošrotovaním“ troch motorových vozidiel bez vedomia a súhlasu navrhovateľa, súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že takýmto konaním síce odporca porušil povinnosti z komisionárskej a nájomnej zmluvy, a to predovšetkým povinnosť viesť riadnu evidenciu zvereneného majetku a vykonávať inventarizáciu vrátane zmien, dodržiavať zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve a predovšetkým ustanovenia o inventarizácii podľa § 29 a § 30 tohto zákona, avšak vzhľadom na všetky súvisiace okolnosti takéto porušenie povinností nespôsobil navrhovateľovi žiadnu škodu. V širších súvislostiach súd udáva, že odporca v konaní preukázal, že v období od roku 2006 až do roku 2011 spravoval a evidoval zverený majetok, ktorý nebol prevedený do vlastníctva odporcu, výlučne sám. Vykonával fyzickú inventarizáciu bez osobnej účasti mesta, resp. spoločnosti Správy majetku mesta Prievidza s.r.o. a tvrdil, že pokiaľ mal vec spôsobilú na vyradenie požiadal o jej vyradenie, práve mesto ako vlastník zvereneného majetku bol v tomto smere nečinný, pričom sa zo strany mesta toleroval stav, že dochádzalo k vyradovaniu aj následne bez prítomnosti vyradovacej komisie. Zmena v tomto postoji zo strany mesta nastala v roku 2011, kedy došlo k zmene vedeniu Mesta Prievidza a prvýkrát sa zúčastnili inventarizácie zvereneného majetku aj zástupcovia Mesta Prievidza. Uvedené tvrdenia vyplývajú z výpovedí svedkov Ing. U. H., U. L., U. Ž., L. W.. Uvedenú skutočnosť teda potvrdili nielen svedkovia predvolaní na návrh odporcu, ale i svedkyňa Ing. U. M., ktorá uviedla, že do roku 2011 sa žiadnej inventarizácie ani ohliadky zvereneného majetku za Správu majetku mesta Prievidza nikto nezúčastňoval. Pokiaľ teda navrhovateľ ako vlastník majetku viac rokov nebol osobne alebo prostredníctvom svojho správcu aktívny pri riadnej a i fyzickej kontrole zvereneného majetku odporcovi, bolo zaužívanou obvyklou praxou, že zo strany mesta, resp. jeho správcu sa fyzická kontrola majetku neuskutočnila, nemožno celkom bezvýnimočne vyčítať len odporcovi porušenie povinnosti viesť evidenciu a vykonávať riadne inventarizácie, pri ktorej sa mal zúčastniť aj vlastník tohto majetku. V konaní bolo preukázané, že všetky tri motorové vozidlá už v čase, keď ich preberal odporca v roku 1997 boli nefunkčné, nepojazdné, išlo „torzá“ vozidiel, ktoré odporca bol nútený prevziať do správy, čo bolo podmienkou kladenou zo strany mesta. Túto skutočnosť tvrdil nielen odporca, ale i svedok Ing. U. H., svedok U. Ž., ktorí uviedli, že odporca bol donútený mestom prebrať aj neupotrebitelný majetok, ako napr. smetiarske vozidlá, nefunkčné stroje na údržbu komunikácií. Odporca preukázal aj výpoveďou svedka Ing. U. H., U. L.D., U. Ž., že týmito vozidlami nikdy nevykonával žiadnu činnosť, pretože boli nepojazdné, nefunkčné a dokonca od roku 2003 vyradené aj z evidencie vozidiel. Už v čase ich prevzatia mali účtovnú zostatkovú hodnotu 0,- Sk vzhľadom na rok nadobudnutia týchto vozidiel a ich opotrebenie. Horeuvedení svedkovia uviedli, že tieto vozidlá len stáli v priestoroch odporcu. Ak takýto stav aj navrhovateľ viac rokov toleroval, nemožno zotrvať s ohľadom na tieto motorové vozidlá na takom výklade tak komisionárskej ako i nájomnej zmluvy, že sa mal odporca starať o tento zverený majetok, udržiavať ho, zabezpečovať jeho zveľadenie, zabezpečiť jeho poistenie a podobne, keď už v čase, keď navrhovateľ ako vlastník nútene odovzdáva predmetné motorové vozidlá odporcovi, tieto boli opotrebované, nefunkčné a nepojazdné a pravdepodobne už mali byť aj vyradené. Povinnosť starať sa a udržiavať zverený majetok sa vzťahovala k majetku, ktorý bol funkčný a prostredníctvom ktorého mal a mohol odporca vykonávať svoju činnosť z komisionárskej zmluvy. Je pravdou, že odporca bol ohľadom vyradenia týchto troch vozidiel nedôsledný, keď „roky toleroval“ takýto stav a náležitým spôsobom nepreukázal, že žiadal o ich vyradenie skôr ako na konci roku 2011 po vykonanej kontrole. Vozidlá dal vo vlastnej réžii zošrotovať, ktorú skutočnosť preukázal listinným dôkazom faktúrou č. 111979 zo dňa 8.11.2011 a následne i svedeckou výpoveďou svedka

Ing. T. X.. Uvedený svedok potvrdil, že vykonal odobratie týchto vozidiel za účelom zošrotovania, za čo poskytol odporcovi kúpnu cenu podľa faktúry vo výške 1.066,50 eur, pričom súd nemal dôvod tomuto svedkovi neveriť, svedok vypovedal spontánne a riadne vysvetlil aj údaje na predmetnej faktúre. V konaní bolo preto preukázané, že predmetné vozidlá mali len šrotovnú hodnotu, pretože ako vozidlá nikdy neboli odporcom používané, nikdy neplnili svoj účel. Uvedené tvrdenie navrhovateľ popieral s tým, že podľa výsledkov inventarizácie v predchádzajúcich rokoch bol majetok vedený v riadnej evidencii, neboli žiadne údaje o tom, že majetok je nefunkčný a opotrebovaný. Odporca v konaní však preukázal, že i napriek nesprávnej evidencii tohto majetku, uvedené motorové vozidlá boli nefunkčné a opotrebované. I keď v tomto smere odporca porušil povinnosti týkajúce sa predpisov o inventarizácii, vyradovaní majetku predovšetkým v zmysle § 29 a 30 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v platnom znení, uvedené neznamená, že porušenie tejto povinnosti spôsobilo navrhovateľovi škodu, pretože predmetné vozidlá nemali väčšiu hodnotu ako šrotovnú, ktorú odporca navrhovateľovi na jeho účet aj poskytol. Pre účely zisťovania skutočnej škody podľa § 379 Obchodného zákonníka nemôže navrhovateľ použiť obstarávaciu cenu tak ako tvrdil v konaní. Predmetné vozidlá už i s ohľadom na ich rok zaobstarania v rokoch 1986, 1989 a 1991 /viď i nájomná zmluva/, ich opotrebenie, ich nefunkčnosť v čase odovzdania do správy odporcovi, nemohli mať v žiadnom prípade hodnotu v rozsahu obstarávacej ceny. V tomto smere mal povinnosť preukazovať rozsah škody navrhovateľ, pretože preukázanie existencie skutočnej škody je druhým zodpovednostným prvkom, ktorý zaťažuje stranu poškodeného, teda v danej veci navrhovateľa. Ak podľa navrhovateľa mal odporca spôsobiť škodu svojvoľným zošrotovaním motorových vozidiel v roku 2011, bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať aká skutočná škoda mu na jeho majetku bola spôsobená v dôsledku zničenia vecí a akú skutočnú hodnotu v tomto čase uvedené veci mali. Len takto ustálená skutočná škoda by bola v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinností odporcu. Navrhovateľ bol v tomto smere nečinný, opakovane v konaní poukazoval na to, že nevie súdu túto škodu inak preukázať len uplatňovaním škody v rozsahu obstarávacej ceny vozidiel a poukazoval na výsledok škodovej komisie. Z konania vyplynulo, že škodová komisia po vykonaní predmetnej inventarizácie na konci roku 2011 neuskutočnila žiadne šetrenie za účelom zistenia ceny chýbajúceho majetku, hoci uvedené mohla vykonať /viď výpoveď svedkyne Ing. Q. Č. /. Pokiaľ bolo teda v konaní preukázané, že v čase zošrotovania nemali motorové vozidlá inú hodnotu ako šrotovnú, táto suma bola poukázaná na účet navrhovateľa, nemohla vzniknúť navrhovateľovi vyššia škoda, preto súd návrh zamietol ako nedôvodný. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno k svojmu tvrdeniu, že mu porušením povinností na strane odporcu vznikla škoda na veciach v ich obstarávacej cene.

Iná bola situácia pokiaľ išlo o tzv. nosič náradia. Odporca najskôr v konaní tvrdil, že uvedený nosič v roku 2013 navrhovateľovi odovzdal, navrhovateľ uvedené poprel a odporca nevedel preukázať, či nosič náradia odovzdal, nepredložil k uvedenému doklady. Navrhovateľ pri riadnej inventarizácii konanej na konci roku 2011 uvedený nosič náradia nezistil, uzavrel, že ide o chýbajúci zverený majetok. Odporca po ukončení komisionárskej zmluvy a následne i nájomnej zmluvy bol povinný predmet nájmu, a teda i predmetný nosič náradia odovzdať, čo vyplýva z čl. IV. bod 5 Nájomnej zmluvy, čo odporca nevedel v konaní preukázať. Je zrejmé, že odporca v tomto smere porušil svoju zmluvnú povinnosť. Odporca však okrem tohto tvrdenia k nosiču náradia nepreukázal aká skutočná škoda mu v súvislosti s neodovzdaním tejto veci vznikla. Odporca tvrdil, že s nosičom náradia nedisponuje, nemá ho, preto je obrana odporcu, že navrhovateľ má správne žalovať „vydanie vecí“ je nenáležitá. Navrhovateľovi by v zásade patrilo právo na náhradu škody v peňažnom plnení. Nosič náradia mal byť zaobstaraný v roku 1990, čo vyplýva z nájomnej zmluvy, podľa odporcu bol taktiež nefunkčný, neupotrebitelný a nikto z vypočutých svedkov si na tento nosič náradia na úseku zelene nepamätal. V evidencii mesta ako i odovzdaného majetku odporcovi sa však nachádzal /viď nájomná zmluva v časti odovzdaného majetku - zoznam hnutelného majetku/. Odporca by bol preto povinný nahraďiť navrhovateľovi skutočnú škodu spočívajúcu v reálnej zostatkovej hodnote tohto nosiča v čase, keď mal uvedený nosič vrátiť. Uvedené však navrhovateľ nepreukázal, pretože takouto skutočnou škodou vzhľadom na rok nadobudnutia nemôže byť nijako obstarávacia cena. Navrhovateľ neposkytol žiadne bližšie informácie k tejto veci tak, aby súd mohol určiť túto cenu aspoň odhadom alebo iným spôsobom a v tomto smere navrhovateľ neponúkol súdu žiadne návrhy na dokazovanie. Súd preto zamietol návrh aj v tejto časti. Skutočnosť, že predmetný majetok bol evidovaný riadne v evidencii v predchádzajúcich rokoch, v správach sa neuvádzali žiadne rozdiely a poznámky o zlom technickom stave majetku, ktorý bol predmetom konania, ešte nepreukazuje, že takýto majetok mal zostatkovú hodnotu v obstarávacej cene.

Pre úplnosť súd konštatuje, že navrhovateľovi za každých okolností ako vlastníkovi majetku vyplývajú taktiež zo zákona č. 138/1991 Zb. v platnom znení o majetku obcí povinnosti na úseku hospodárenia s majetkom obce /§ 7 a nasl. ustanovenia/, pričom v prípade ak zverí takýto majetok ďalšej osobe, neznamená, že tieto povinnosti na neho nedopadajú. Uvedené súd konštatuje v súvislosti so zistením, že navrhovateľ viac rokov „toleroval“ stav evidovania, vyradovania majetku spôsobom ako popísal odporca.

Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný .

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 odst. 1 O.s.p.. Navrhovateľ je v konaní neúspešný, preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Odporcovi vznikla poplatková povinnosť za podanie odporu voči platobnému rozkazu, ktorý je odporcovi vyrubený dodatočne, pričom ide o sumu poplatku 1.346,- eur. Poplatková povinnosť odporcu za návrh v konaní nevznikla, pretože návrh voči odporcovi bol zamietnutý . V zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení patrí odporcovi náhrada trov právneho zastúpenia za úkony právne služby z tarifnej hodnoty 22.439,02 eur v zmysle § 10 odst. 1 vyhlášky v sume za jeden úkon 386,74 eu . Súd priznal odporcovi odmenu za úkony, a to prevzatie a príprava zastúpenia v hodnote 386,74 eur /najskôr právny zástupca JUDr. Mária Habalčíková, advokát/, písomné podanie odporu na súd zo dňa 24.3. 2014 v sume 386,74 eur, účasť na pojednávaní dňa 21.8.2014 v sume 386,74 eur, vyjadrenie k návrhu zo dňa 26.11.2014, v ktorom právny zástupca bližšie rozpracoval námietku aktívnej legitímácie a premlčanie v sume 386,74 eur, účasť na pojednávaní 27.11.2014 vo výške 386,74 eur, účasť na pojednávaní dňa 15.1.2015, ktoré pojednávanie trvalo od 13.00 hod. do 15.20 hod, t.j. 2 úkony á 386,74 eur = 773,48 eur, účasť na pojednávaní 16.3.2015 v sume 386,74 eur, účasť na pojednávaní 27.7.2015, pričom pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci samej z dôvodu neprítomnosti svedkov / 13a odst. 4 citovanej vyhlášky/ v hodnote 1-iny základnej sadzby, t.j. 96,68 eur, účasť na pojednávaní dňa 21.9. 2015 v sume 386,74 eur. Spolu predstavuje odmena za uvedené úkony sumu 3. 577,34 eur . Súd nepriznal právnenmu zástupcovi odporcu odmenu za úkon - písomné vyjadrenie z 15.12.2014, ktoré obsahuje len návrh na vykonanie dokazovania, nahlásenie adres svedkov, ktoré podľa názoru súdu nie je podaním vo veci samej, právny zástupca mohol navrhnuť dôkazy aj priamo na pojednávaní vo veci samej. V zmysle § 16 odst. 3 vyhlášky patrí odporcovi RP 5x za rok 2014 á 8,04 eur, t.j. v sume 40,20 eur , 4x RP za rok 2015 v sume 8,39 eur, spolu 33,56 eur . V zmysle § 15 písm. a/ vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi náhrada cestovných výdavkov Senica -Prievidza a späť dňa 21.8.2014, 27.11.2014, 15.1.2015, 16.3.2015, 27.7.2015, 21.9. 2015 /6 ciest/ v sume spolu 371,70 eur, jedna cesta 128 km x2 = 256 km, priemerná spotreba 5,91 l/100 km, cena 1 l pohonne hmoty 1 eur/1 l, 5,9 x 1/100 = 0.059 eur + 0,183 eur amortizácia = 0,242 eur x 256 km x 6 ciest spolu 371,70 eur. Ďalej patrí právnenmu zástupcovi podľa § 17 odst. 1 vyhlášky náhrada straty času za cestách Senica - Prievidza a späť za rok 2014 v sume 321,60 eur, t.j. 8 začatých polhodín á 13,40 eur, t.j. 107,20 eur x 3 cesty za rok 2014 v sume 321,60 eur. Náhrada straty času za rok 2015 za 8 začatých polhodín predstavuje 13,98 eur x 8 sumu 111,84 eur pri 4 cestách 447,36 eur. Trovy právneho zastúpenia sú v sume 4791,76 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./